Թ. ՏՂԱՅԻ 2596 ԹՈՒԱԿԱՆ ՀԱՅՈՑ 10 ՀՈՒԻՍ 4385 19 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 1892 10 ՌԻՊԻԼ ԷՎ ՎԷԼ 1310 ՇԱԲԱԹ

20 ՓԱՐԱ.

ՆԱՄԱԿ ԿԱՄ ՈՐ ԵՒ ԻՒԼ ԳՐՈՒԹԻՒՆ ՊԼՏՓ Է ՈՒՂՂԵԼ
ԱՌ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
ԱՐԵՒԵԼՔ ՕՐԱԳՐԻ
Ղալաթիա, Կ. Պոլիս

درد یلدیرلمك اوزره آره‌وك غزته سی مدیری

Direction du journal AREVELK
Galata, CONSTANTINOPLE

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԳԻՐ

Քաղաքական եւ Ազգային

20 ՓԱՐԱ.

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Կ. Պոլսոյ համար Տարեկան դրամական ուժանակ 150
» » Վեցամսեայ » » 75
» » Եռամսեայ » » 40
Օսար երկիրներէ Տարեկան » 56
» » Վեցամսեայ » 28
Ընթիր թուղթի վրայ մասնաւոր տպագր. Տարեկան Ոսկի 2
Դատաստաց թղթատարի ծախիր ամբողջական Ղրուշ 50

Խմբագրութեանս ուղղուած նամակ կամ այլ գրութիւն ետ չի տրուիր։

Les annonces sont reçues
AUX BUREAUX DU JOURNAL

Կ· ՊՈԼԻՍ, ՍԵՊՏ·19/1 ՀՈԿՏ· 1892

ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ԻՐԱԿԱՆ ԱՐԺԵՒՈՒՂԵՐ
ՈՒ ԲՆԻԿ ԵՒ ՕՏԱՐ ԲԱԽՏԱՏՈՄՍԵՐ

«Ա՜խչա Ապտօ» խորագրով մեր անցեալ աւուր յօդուածին առթիւ, կը հարցունեն մեզ թէ Բուլղիի երկաթուղւոյ պարտատոմսերն և Համպուրգի, Սաքսոնիոյ ու Պրունսվիքի բախտատոմսերը մի և նոյն տեսութեամբ կը նկատենք, և եթէ երբեք կը տար բերենք, որո՞վ իրաւամբ։

—Մէկէ աւելի իրաւամբ։

Բուլղիի պարտատոմսերը կը վերաբերին պարզեւաւոր և տոկոսաւոր փոխառութեան մը, զոր քառորդ դար յառաջ Օսմ· Տէրութիւնը կնքեց Բուլղիի երկաթուղին չինող ընկերութեան իւր յանձն առած պարտքը վճարելու համար, փոխառութիւն մը, հետեւապէս, որ երկրին օգտակար շինութեան մը գործածուելուն։ Ասիկա փոխառութիւն մը չառաջադրեր տոկոս կը բերէր և թէ պարգեւ կուտար. հիմա պարգեւ միայն կուտայ, բայց պարգեւներուն տարեկան չափն այնքան է որ եթէ իբրեւ տոկոս հաշուուի՝ եւրոպեան կարգ մը ապահով թուղթերու չափ տոկոսաբեր ըսել է։ Ասիկա փոխառութեան պարտատոմսերն իրական հարստութիւն մ'են այսօր, քանի որ պարգեւներու վճարումն ապահովեալ է Հանրային Պարտուց Վարչութեան թողուած հասոյթներով։ Ասիկա հասոյթը տարուէ տարի կ'աճին, և լաւ կը մտաւակարարուին։ Ռւսաի, օսմանեան պետական ամէն թուղթեր որք երաչխաւորեալ են այն հասոյթներով, տարուէ տարի կը բարձրանան։ Սակայն Բուլղիի պարտատոմսն ունենալ նոյնչափ հարստատ ըլլալ է, որ 100 ին քանի մը ղրուշի աւելի կամ պակասով, ամէն վայրկեան կրնայ վերածուիլ հնչուն դրամի։ Եթէ ժամանակաւ կտրած դներով առնուած էր, ո՛և է հնչուն դրամագլուխ կամ կալուածէ աւելի կ'արժէ հիմա։

Իսկ բոլորովին տարբեր բաներ են Համպուրգի, Պրունսվիքի են, բախատոմսերն։ Ասոնք կը վերաբերին պարգեւաւոր մէկ մէկ վիճակահանութեան որ կարգադրուած է միայն կազմակերպիչ Ընկերութեան դրամական չահ մը ապահովելու նպատակաւ, օրինակի համար, մէկ միլիոն ֆր. ի թուղթ ծախելով, կէս միլիոնն իբրեւ պարգեւ, իսկ մնացեալ (կէս) միամիտ հասարակութեան բաշխել, և կէս միլիոնը դրպանել պարզապէս։ Ասյսպիսի կարգադրութեան մէջ աւելի դրամ կ'ելնէ միշտ հասարակութեան գրպանէն, որպէս զի տարեվերջնոն զուտ չահ մը ձայ Ընկերութեան։ Զուտ դրամն հանրօգուտ նպատակի չի գործածուիր, (բացառելով երբ բարեգործութեան համար է, և մեր յիշած գերմանական բախտատոմսը այս կարգէն չէն.) առ առաւելն տեղական կառավարութիւնը չահէն բաժին կ'առնու։ և յետոյ, դրամը մեր երկրէն գուրս կ'երթայ, միշտ աւելի կուտանք ու պակաս կընդունինք պարգեւ, սոսկ ինաս մը մեր երկրին ու ժողովրդին ամբողջութեան համար, թէպէտ այս ընդհանուր չնասի մէջ ունինք կրնան չահիլ, ինչպէս առևտրական տագնապէ մը ոմանք կրնան հարստանալ, կամ ինչպէս տան մը այրած ժամանակ, աւարառուք կը գտանէն կ'իբացնեն այրելու գտասպարտեալ գոյքերու մէկ մասը։—Տարբեր է Բուլղիի թուղթին նման պետական պարգեւաւոր փոխառութեան մը հանչին ու կարգադրութիւնն։ Ասով Տէրութիւնն հասարակաց օգտին համար փոխ առած գումարը՝ վլխավարի, տոկոսի և պարգեւի ձեւով որոշեալ տարիներու ընթացքին մէջ կը վերադարձնէ հասարակութեան, բայ ի հանդերձ չինութեամբ երկրին ընծայեալ իրական բարիքն։ Համպուրգի և Պրունսվիքի թուղթերն արժէք ունին քանի մը ամսոյ համար միայն։ Վիճակահանութիւնը տեղի ունենալն պէս, չչահող թիւերը կորուսած են իրենց մայր գումարն ալ, պարգեւի հատանակութիւնն ալ։ Եւ այնպէս է որ միշտ մեծագոյն մաս մը պիտի կորուսանէ փոքրագոյն մաս մը չահելով մեծամասնութեան կորուսած գումարին մէկ փոքր մասն, և միացեալը միասիր ընկերութեան, կամ տեղական կառավարութեան։ Իւրաքանչիւր վիճակահանութիւն կուգայ ծանուցանել թէ ո՛չք պիտի կորուսանեն և ո՛չք պիտի չահին։ Ամենուհետեւ՝ ոչինչ։ Ասուած նորէն տայ նորէն խնդացնէ։ Բուլղիի թուղթերն և այն տեսակ թուղթեր միշտ գոյք են։ Եթէ հայրը չչահի պարգեւը, որդին պիտի չահի զայն և կամ նորէն ձեռք պիտի ձգէ մայր գումարն։ Անոնք «արժեթուղթ» են, այսինքն՝ միտական արժէք մը կը ներկայացնեն, երկրին մատուցեալ ծառայութիւն մը, որոյ փոխարէնն երաչխաւորեալ է կամ նոյն ծառայութեան —երկաթուղւոյն— հասոյթով, և կամ պետական ուրիշ հասոյթով։ Ներկայ պարագային մէջ, Տէրութիւնն իւր ուրիշ քոնտոլիտ պարաքերուն հետ Բուլղիի երկաթուղւոյ պարտատոմսից համար յատկացուն հասոյթներէն ոլոր մաս մը մէկ կողմ դրած է, զորս իւր ընդհանուր ծախքերուն չի խառներ, և հասարակութիւնը միշտ պիտի թէ իւր սեռուին մէջ ունեցած Բուլղիի թուղթին մայր-գումարը կամ պարգեւն այն ինչ տրոց հասոյթէն պիտի ընդունի օրին մէկը։

Հետեւապէս, եթէ մեր ընթերցողներէն խնայասէր ոմն դրամ աւելցնելով Բուլղիի իրական (էֆէքթիֆ) պարտատոմսերէն գներ և սեռուկին մէջ պահեր է, կը խնդակցինք իւր հեռատեսութեան ու չահատես գործառնութեան համար, և հաւատալ ենք թէ ինք պէտք չունի մեր խնդակցութեան, ինքնիրեն խնդակցած ըլլալով արդէն։ Բայց եթէ մեր ընթերցողներէն ոմն դրամ տուած է Համպուրգի և Պրունսվիքի և այն տեսակ «դրամական վիճակահանութեան» (լօթռի ու՚Ռաժան) թուղթերու, չենք կրնար չյանակնկիլ, մինչեւ իսկ երբ չահած ըլլայ։ զի այն չահն իրեն խայծ մը, գրգիռ մը պիտի ըլլայ նոյն անպէտ թուղթերուն դրամ տալը չարունակելու, և տարիներ անցնելէն յետոյ չատերու պէս պիտի հաշուէ տեսնէ պիտի թէ աւելի տուած է քան առած, և մայր-գումարին հետ այնչափ տարիներու տոկոսն եւս վրայ տուած է։

* * *

Բայց մեզ կը հարցուի նաև թէ ի և նոյն բանը կը նկատենք Բուլղիի պարտատոմսերն և զանոնք ներկայացնող բախատոմսերն, որք ամեն վիճակահանութեան առիթ ի հրապարակ կ'ելնեն, և այն վիճակահանութեան վերջնալուն հետ, իրենք ալ կը վերջանան, կամ կը շահին և կամ բոլորովին կ'ոչնչանան։

—Այսպէս բացատրեալ արդէն իսկ կ'երեւի այն երկու կարգի թղթոյ տարբերութիւնը։ Պարտատոմսն արժեթուղթ մ'է, սնտուկին մէջ գոյք մ'է, որոյ արժէքը կ'աւելնայ կամ կը նուազի. բայց միշտ արժէք մը կը ներկայացնէ։ Միւսը, Բախտէսը, պայմանաժամով խաղատամ մ'է լոկ, որ եթէ այն պայմանաժամուն մէջ բան մը բերաւ, աղեկ, բայց այնուհետեւ չեղեալ է, «այլ բան է», ինչպէս կ'ըսուի ժողովրդային բարբառով։ Բախտէս կոչուած բախատոմսերն Բուլղիի Երկաթուղւոյն ի հրապարակ հանուած են այնպիսի պայմաններով որ անոնց հասոյթէն կառավարութիւնը տուրք մը պիտի առնու, և սեղանաւորք ու անոնց միջնորդք զանազան չահաբաժիններ։ Հետեւապէս, իրական պարտատոմսի մը չահու բաժինը միշտ աւելի է քան նոյն պարտատոմսը ներկայացնող բախատոմսին չահու բաժինը, թէպէտ երկուքին ալ՝ իբրեւ նոյն թուղթ նոյն գումարը պիտի ելնէ օրին մէկը, նոյն մայր-գումարը կամ պարգեւն։ Իրաւ, չորս Նաբոլէոն պէտք է իրական պարտատոմս մը գնելու համար, մինչ չորս ղրուշով բախատոմս մը կ'առնուի, և չորս Նաբոլէոնի վճարմամբ մարդ բազմաթիւ պարտատոմսերու չահելու հաւանականութեան կը մասնակցի։ Բայց այս մասնակցութիւն առժամանակեայ է, երկու ամսուան համար է միայն, և եթէ առաջիկայ վիճակահանութեան մէջ ձեր երազած 300 կամ 600 հազար ֆրանքը կամ նուազագոյն գումարները չչահեցաք, ձեր չորս ղրուշն ալ, չորս Նաբոլէոնն ալ մեռած են, մինչ իրական պարտատոմսին չահելու հաւանականութիւնը ձեր բովանդակ կեանքն առնոյ յոյսով մը օրօրելէն ետեւ, կինաք նորեն կաակել ձեր որկրոյն ալ, որ օրին մէկն տեսնէ պիտի նոյն յոյսին իրականացում մնասմբ կամ ամբողջովին։ Զմռնենք յարելու թէ նոյն պարտատոմսն իրրեւ օժիտ ձեր աղջկան կրնաք տալ, որով ամուսնական կնդրոյն լուծման ձեր բաժնին հնկած չափով մասնակցելէ զատ, եթէ ձեր վեսայն շնորհքով մարդ է, կրնայ նոյն պարատատոմսին արդեամբ ձեր թոռը կամ թոռնուհին դիչերթիկ վարժարան գնել, ու միւնետ իսկ կարգել, քանի որ իրը երիք քառորդ գարու կեանք ունին Բուլղիի պարտատոմսք։ Սմեն պարագայի մէջ, ահա թուղթ մը որ ձեզ կամ ձերիններուն օգտակար պիտի ըլլայ օր մը։ մինչ միւսը, բախատոմսը, եթէ մինչեւ առաջիկայ վիճակահանութիւնն օգտակար չեղաւ, այնուհետեւ այնչափ միայն օգտակար կրնայ ըլլալ ձեզ որչափ ձեր փորրիկ տղաք կրնան զուարճանալ կարմրուկ թուղթի կտորներով խաղալով։

* * *

—Բայց ինչ միտս ունի։ Մարդը չատեր չի խմեր, ամեն ամիս քանի մը բարա կ'աւելցնէ, և անով բախատոմս կը գնէ, իւր և ընտանեաց բախտը փորձելու։ Սոսկ միտք կը փճանայ։

—Եթէ մեր անձնական կարծիքն հարցունէք, աւելի աղեկ է որ այն մարդն այն բարայով ուսէ խմէ, և աւելի ուժով և ոգեւորութեամբ պարապի իւր գործին՝ ինչ որ է, իբրեւ գըլխաւոր միջոց ապրուստի և բարեկեցութեան։ Բայց այս բախատոմսը չէ անշուշտ որ՝ այս պայմանաց մէջ պիտի փճացնէ զինք։ Կը փճանայ՝ երբ յոյսը գնէ բախատոմսին վրայ, երբ իւր վիճակին բարելաւութիւնը բախտէն միայն ակնկալէ։ Մտպահելով հանդերձ որ իւր բախատոմսն այս մարդուն բախտ բերէ, չենք հաւատար թէ ո՛և իցէ ձեւով բախտի թուղթերուն տրուած գումարը չահաւորապէս գործածուած դրամագլուխ մ'ըլլայ։

—Բայց, ի՞նչ կ'ըսէք, մեծ առևտուր կայ բախատոմսերու վրայ։

=Հարկաւ, երբ չատ և գլխաւ հարստանալու տենչը տիրած է միտքերու, լիայագուրդ վայելելու համար կեանքը, կամ գէթ ճշգրտն ծախսուց դիմագրաւելու համար, և երբ հարստանալու միջոցներն այնքան տատ և դիւրահասելի չեն՝ ի մեզ մանաւանդ, հասկնալի է որ ոմանց հաւատքը խախտի համեստ խնայողութեամբ, տոկուն աշխատութեամբ և հանճարեղ գործունէութեամբ բարեկեցութեան հասնելու կարելիութեան վրայ, և իրենց բախտը փորձելու երթան, ուղիղ կամ անուղիղ հաղարումէկ ձեւերով։ Ծխախտեան գործագրման օրինաւոր միջոցներու եւ չահաւէտ գործունէութեան տարերց թերութիւն կը ցուցնէ բախատոմսերուն գտած ընդունելութիւնը։ կը հաստատենք թէ ո՛րպիսի հասարակութեանց մէջ աւելի կը ծախսուին և ի՛նչպիսի իրերու կը համապատասխանեն բախատոմսք։ Այս ամենայն չարդելիր զմեզ պնդելէ թէ բախտի խաղերն ու բախտի թուղթերն հաչիւ չեն, գործ չեն,—բայց եթէ միջնորդներու համար, որք բախատեր են՝ ասով չահու առտոյգ աղբիւր մը ձեռք բերած ըլլալնուն համար։ կը հաստատենք որ չխախտուր մը հաճոյք զգայ մարթինէն, բայց առողջ մարդուն մարթին չենք յանձնարարեր։ երբ իրականութիւնը մեր ձեռքէն կը խոտոռի, հաւնալի է որ ծոյսին կառչինք։ Բայց քանի որ իրողութիւն է որ ծոյսին կառչինք։ Բայց քանի որ խօսքերնիս գրամի վրայ է, հոգ տանինք լաւ ըմռնել։—Ծոյսերնիս փոխանակ բախտին վրայ դնելու, մեր ճարտարութեան, աշխատութեան ու խնայողութեան վրայ դնենք գլխաւորապէս։

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ԶԱՐՆ աւստրիան սահմանագլուխը զբոսկեց յանձնախումբ մը, որ պաշտօն ունի քննել կալիչիայէն ռուսական հողը գաղթած Ռութենացիներու վիճակն, որք աւստրեալ հպատակ Փոքր Ռուսեր են, և անոնց նախնական պէտքերն հոգալ։ Մինչեւ որ խոստացեալ հողերը բաժնուին այս գիւղացւոց, ռուս կառավարութեան ծախիւք զօրանոցներու մէջ պիտի բնակեցուին և զինուորական ուսեստ պիտի ընդունին։

Գ· ԿՈՇՈՒԹի 90րդ տարին թեւակոխելուն առթիւ, Հունգարիոյ Ազգերդարանին արմատական կուսակցութեան կողմէ ղրկուած 20 հոգւոյ պատգամաւորութիւնն անցեալ չաբթուն ներկայացաւ Ծերունի մանուկ գործչին ու նախկին վարչապետին, որ սիրելի ընդունելութիւն ըրաւ իւր հայրենակցաց, զորս 1848ի դէպքերէն ի վեր չէր տեսած այլ եւս։ Պատգամաւորութիւնը 15 հազար հոգւոյ ստորագրութեամբ շնորհաւորական ուղերձ մը մատոյց առ Գ. ՔոշուԹ՝ իւր քաչողջ վիճակի մէջ 90րդ տարին թեւակոխելուն առթիւ, և այս առիթիւ ընծայեց ոսկեայ դուռար մը, որ Հունգարիոյ մէջ հաւաքած է ի նչան համարման Գ. ՔոշուԹի վրայ։ Գ. ՔոշուԹ ձրի գումար մը իբրեւ ողորմութիւն ընդունել չուզելով, իւր պատմական գործերէն մեծագործական գինելով զոյացած էր այս գումար։ Նոյն առիթիւ Թուրինի իտալեան քաղաքային խորհուրդն եւս ծաղկեպնակ մը ղրկեց Գ. ՔոշուԹի, և պատրաստած ուսելիքները մարդ բերանը չի կրնար դնել։ Հետեւապէս, այս «առողջապահական վայրն» աւելի հիւանդութեան քան առողջութեան կը ծառայէ, և Աստուած մի՛ արասցէ եթէ ուղեւորը քիչ մը տկար զգան, բոլորովին կը հիւանդանան հոն։ Կ'ելնէ թէ՝ ազգայ ամանց դպրոցները «կարգի բերելու» կամ փակելու դաւեալ դէտ եւս միջոց չեն ունեցած քառանդինայի օրինաց և հատատութեանց մասին բարի օրինակ առնու Գերիչխան Տէրութիւնէն, որ օրի-

ԲՈՒԼՂԱՐԻՈՑ «առողջապահական» անօթեւանութիւնը այս պահուս ատտիկ կը քննադատուի եւրոպեան մամլոյն մէջ, ըստ այն տեղեկութեանց զորս հաղորդած են ի Զարիպրոտ քառանդինայի ենթարկեալ եւրոպացի ուղեւորք։ Պուլկարք այս կայարանին մօտ բան մը չեն պատրաստած, հակառակ 20 հոգւոյ վրան և փայտեայ հիւանդակարգադրած են, եւ անոնց մէջ 60—70 հոգի կը բնակցնեն, գրեթէ անպատսպար վիճակի մէջ, և զուարկ կանոնաւոր անօթագէ, դի այսչափ մարդիկ կերակրելու պաշտօն տրուեր է խեղճ խոհարարի մը, որ հակառակ 12 հոգւոյ համար ապատ ունի, և պատրաստած ուտելիքները մարդ բերանը չի կրնար դնել։ Հետեւապէս, այս «առողջապահական վայրն» աւելի հիւանդութեան քան առողջութեան կը ծառայէ, և Աստուած մի՛ արասցէ եթէ ուղեւորը քիչ մը տկար զգան, բոլորովին կը հիւանդանան հոն։ Կ'ելնէ թէ՝ ազգայ ամանց դպրոցները «կարգի բերելու» կամ փակելու դաւեալ դէտ եւս միջոց չեն ունեցած քառանդինայի օրինաց և հատատութեանց մասին բարի օրինակ առնու Գերիչխան Տէրութիւնէն, որ օրի-

—)(152)(—

ԹԵՐԹՕՆ ԱՐԵՒԵԼՔԻ

ԷՄԻԼ ՌԻՇՊՈՒՌ

ՍԱՆՏՐԻՅԵՈՆ

ԹԱԶԱՑ ՁՈՐՈՒՐԴ

ԾԻԱԾԱՆԸ

Մինչ կապրիել կը մտմտար՝ վերջնական որոշում մը ընելու համար, ամպերն ամէն կողմ տարածուած էին և իր գլխուն վրայ կուտակուած, մեկնվելու վրայ թաւալելով աննկարագրելի խառնակութեամբ։ Թերեւս երբէք աւտնկ խառնիխուռն երկինքը չէր տեսնուած։

Հիմակ ամպերը կը ծաւալէին մինչեւ արեւելք, ծածկած էին արեւը, և գիւղաքաղաքը, քիչ մը առաջ այնքան չքեղօրէն լուսաւորուած, խաւարի մէջ կը թաղուէր։

Հովը, որ յանկարծ ելած էր, կը փչէր ամպրոպայոյզ։ կը լսուէր անոր ահարկու ձայնն արձագանգներով բազմապատկուած։ Ագեղներու պէս կը ծռէր բարձր կաղամախիները։ Մոնտրաժէի գարատանէն մոլեգին մռնչիւններ դուրս կ'ելնէին, ծառերու ճիւղերը կը գալարէին, կը հեծէին, ամէն կողմէ ագետաւուր ճարճատիւններ կը լսուէին մահաչռուկ սուլիւններու հետ խառնուած։ Տերեւներ, ուժգնագոյ խլուելով ծառերէն, հեռուն կը տարուէին մրրկոյից յորձանքի մը մէջ։

Ճամբայներուն և ուղիներուն վրայ փոչիի լեռներ կը ձեւանային, որք մինչեւ ամպերը կը բարձրանային, որք ամէն վայրկեան կը ցածնային, իբր թէ պատրաստ ըլլային ձիւնակոյտի պէս գահավիժիլ երկրի վրայ։

Մէկ փոթորիկ չէր միայն, մէկ, ութը փոթորիկներ կային, և հեռուն, ուրիչներ ալ։ Անկարելի էր զայնս համրել, վանդի ահարկու կայծակներ իրարու կը յաջորդէին անդուլ անդադրում, գիրար կը խաչաձեւէին, կ'ախոյեին երկինքը ամէն կողմէ։ Անհուն գմբէթը հրդեհի մէջ էր։ Եւ այս ամէն ամպերուն խորը, որք անչապաղ պիտի պոռթկային ջրվէժներու պէս, որոտումը սարսափելի գոռումներ ունէր, որք ահեղ դղրդումով կ'անդրադառնային անտառներուն և հովխտերուն խորը և կարծես կ'ուզէին զողղոջացնել լեռները։ Կրնար կարծուիլ թէ Աստուած դուրս ժայթքեցուցած էր իր քոլոր կայծակները։

Հին ժամանակաց գիւղուհիի մը հանգոյն որ իբր թէ ունեցած ըլլար տարերց հրամայելու զօրութիւնը, կապրիել յօտին կը կենար, անշարժ, հանդարտ սարսափելի գոռգոռոցին, կուրացուցիչ փայլակներուն մէջտեղ որք կը պարուրէին զինք, իր գըլխուն վրայէն պայթող կայծակին ճարճատիւններուն տակ։

Սարսանդին վրայ ուր կը գտնուէր, անձրեւը չէր տեղար տակաւին, այլ քանի մը խոշոր կայլակներ, հովէն հալածուելով, կը ծանուցանէին թէ փոթորիկը կը մօտենար և թէ ամպ մը անյապաղ պիտի պայթէր Մոնտրաժէի և չրջակայից վրայ։

Աւելի հեռուն, սեւ և դիմորակ գիծերէն դատելով, որք կը ստուերէին հորիզոնը, անձրեւը կը տեղար և հաւանօրէն կարկտա ալ, չրհեղեղի ժամանակին պէս։

Վերջապէս, Կապրիել դուրս ելաւ իր արձանային անշարժութենէն, և իր ակնարկն ամէն կողմ պտըտցուցնելէ ետք, հասկնալով որ ամենեւին կորնչնելու ժամանակ չունէր՝ ապաստանելու համար մըրրիկին ու փոթորիկին դէմ, որոյ ազատ գառնալ, արահետ մը բռնելով որ կ'երկարէր դղեակին պարտատնին պատին ուղղութեամբ։

Շարլօթ Լանտրի մտահոգ էր։

Ամենեւին ազմուկ չլսելով Սանտրկեոնի սենեակին մէջ, որ բան սովորութեան, արեւին ծագելէն ետքը չէր ելներ, հոն մտած էր և անկողինը պարապ ու պատուհանը բաց տեսած էր։

—Ո՞ւր գացեր է, հարցուց ինքնին։

Կանչած էր զայն, յետոյ վերտառած էր ամբողջ տան մէջ մինչեւ ախոռներն ու հասնոցը։

—Սանտրկեոն չկայ։

Եւ Թորթիկեար, հարցափորձելով, պատասխանած էր։

—Չեմ գիտեր։

Ցետ որոյ անհետացած էր, անշուշտ ի խոյզ իր կուռքին։

—Իր հին խօլական խորհուրդներէն մին նորէն անցած ըլլալու է գլխէն, կ'ըսէր մտքէն ագարակապանուհին։ Կէս գիչերին ճամբայ ելած ըլլալու է։ բայց ո՞ւր կրնայ գացած ըլլալ։ Դաչտերէն վազել՝ գիչե՞ր։ Միթէ ցորեկն ուզածին չափ ժամանակ չունի՞ չրջագայելու համար։ Ահարկու փոթորիկ մը պիտի ծագի, պիտի կրնա՞յ ապաստան մը գտնել։ Չիլա՞յ դժբաղտութիւն մը պատահի իրեն։

Կայծակի հարուած մը, առաջիններէն աւելի սոսկալի, դղրդեցուց պատուհանները ագակիները և տունն երերաց իր հիմունքէն։

Ագարակապանուհին խաչ հանեց։

—Սոսկալի բան է, ըսաւ իր սպասուհիներուն, կարծես աչխարհի վերջն է։ Սանտրկեոն անշուշտ յանկարծակի պիտի քանուի փոթորիկէն, ի՞նչ վիճակի մէջ տուն պիտի գառնայ, խե՛ղճ կինը։

Կարկտահատն անձրեւը կը սկսէր լսնալ, երբ կապրիել յանկարծ մտաւ ագարակին մէջ սրահը։

—Վերջապէս հկա՞ր, գոչեց Շարլօթ։ կրնա՞ս ըսել թէ ուսկից կուգաս։ Դիչերանոց գուցե եար պատուհասէն, ո՞ւր գացիր։ Միթէ նկատի՞լ է այսպէս հոգ պատճառիլ ամենուն։ Տե՛ս, ընտոր կ'անձրեւէ, և սա կայծակներն ու որոտումները, ազէկ կ'ընէիր եթէ տակաւին թախտաելիր գաւտերուն մէջ։

Տիկ· Լանտրի աւելի սիրալիր քան կշտամբալից ձայնով կը խօսէր։ Կը զգացուէր թէ իրաւամբ կը սիրէր իր խեղճ Սանտրկեոնը։

—Ըսէ նայիմ, յարից, պատկած էիր, ելար, ինչո՞ւ համար, միթէ անհանգի՞ստ էիր։

Սանտրկեոն ձեռքը ճակտին տարաւ և պատասխանեց։

—Ծարաւ էի, օդէն խմել ուզեցի։

Զարմանք կար իր ակնարկին մէջ և ձայան մը իր չուրթերուն վրայ։

—Բայց ինչո՞ւ այդպէս տարօրինակ կերպով երեսս կը նայիս, հարցուց տիկին Լանտրի։

Սանտրկեոն գլուխն երերցուց խորհրդաւոր կերպով։

—Զուարճալի բան է ջուրին խմելը տեսնել, ըսաւ։ ջահացքներուն համար է, ալ ջուրի պակասութիւն չպիտի կրեն։ Ա՛հ, կարկուտն է որ այս ազմուկը կը հանէ պատուհաններուն մէջ։ Ինաս չպիտի հասցունէ ագարակապանին ցորեններուն, արգելինի իրեն։ Հիմա կ'անցնի, հովը կ'առնէ կը տանի փոթորիկը։ Կը սիրեմ կայծակներն ու որոտումը։

—Աստուա՜ծ իմ, ի՞նչ կը պատահի ինծի։ Բայց ի՞նչ ունի։ Տեսնենք, խեղճ Սանտրկեոնս, ապառաժեր ես, ինքզինքիդ եկու։ Հա՛, ինծի թէ ի՞նչ ըրիր գացած տեղդ։

Սանտրկեոն պահ մը մտախորհ մնաց։ յետոյ, ցած ձայնով, իբր թէ զգոնի կերպով։

—Միամանը տեսա՞ր հարցուց։

—Ի՞նչ ծիածան, ո՞ւր տեղ։

—Սեւ ամպին մէջ։

—Չտեսայ քու ծիածանդ։

—Մե՛ղք։ Ո՛հ, որչափ գեղեցիկ էր։

Հոն, դաչտերուն մէջն էի ուր ագարակապանը ճակնդեղ ցանած է, աղէկ գիտէք։

—Այո, դարատանին ետեւը, հոն ի՞նչ կ'ընէիր։

—Լոյսին ծագիլը կը դիտէի։ Ծանկարծ . . . ա՛հ, ահա՛ ծիածանը։

Ձայնն ելի ցածցուցած, ագարակապանուհուն ականջին մօտենալով։

—Կանչեցի զայն։

—Ի՞նչ կանչեցիր։

—Միամանը։ Եւ անվիճապէս, անմիջապէս եկաւ։

—Օ՛հ, ըրաւ տիկին Լանտրի յոյժ գուռնատած։

—Զուարճալի բան է ջուրին խնալը տեսնել, ըսաւ։ ջահացքներուն համար է, ալ ջուրի պակասութիւն չպիտի կրեն։ Ա՛հ, կարկուտն է որ այս ազմուկը կը հանէ պատուհաններուն մէջ։ Ինաս չպիտի հասցունէ ագարակապանին ցորեններուն, արգելինի իրեն։ Հիմա կ'անցնի, հովը կ'առնէ կը տանի փոթորիկը։ Կը սիրեմ կայծակներն ու որոտումը։

Ագարակապանուհին յետս ընկրկեցաւ, սարսռուն, ահաբեկ։

—Ի՛նդ, Աստուա՜ծ իմ, խե՛նդ, բոլորովին խե՛նդ, ըսաւ խեղդուկ ձայնով մը։ ա՛հ, խեղճ կինը լմնցա՜ւ, հիմակ ալ յոյս չունիմ։

Եւ Սանտրկեոնի վրայ ուղղելով ցասկին արգահատանքի նայուածք մը, գոչեց ձեռնամած։

—Աստուած, Տէ՛ր, ինչո՞ւ ուրեմն այսքան անգթօրէն կը հարուածես անմեղները։

(Շարունակելի)

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՊԱՐԱՊԱՐԱՆ ԳՈՐԾԱՐԱՆ

Ա. ՀԱՅԿԱԶՆԻ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ՍՏԱՑՈՂ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ
ՀՐԱՏԱՐԱԿՉԱՏՈՒՆ ՀԱՅՈՑ ՎԱՐԺԱՊԵՏԱՑ
ՀԱՅՈՑ ՎԱՐԺԱՊԵՏՈՒՀԻՆ
ՀԱՅՈՑ ՎԱՐԺԱՊԵՏՈՒՀԻՆ

ՀԱՐԿԱՎՈՐ ԱՊԱՀՈՎԱԳՐԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԻՄՆԱԿԱՆ ԿԱՊԻՏԱԼ ՈՒ ՊԱՀՈՒՍՏԱՅԻՆ ՖՈՆԴԵՐ

Գործադրութեան մէջ 1892 թուականին

Ընդհանուր գործակատար՝ Ա. Ա. ՔԱՐԱՔԱՇԵԱՆ

Գլխաւոր գրասենեակ՝ Պէյօղլուի մէջ, Ֆրանկլին հրապարակ, թիւ 2

Ընդհանուր գործակատարի